

Cveto
Preželj

V neskončni vrsti

VEČNO PREUREJANJE

Na strmi strani neba
je sonce pokončno.
Na moji
splasene sence
zbirajo preživele.
Večno stapljanje.
Večno preurejanje.
Če imaš obraz postrani
ali če sije v grški lepoti,
te skrije njen objem.
Najbližji te pobijejo,
te puste ponečediti golobom,
jastrebom strgati meso s kosti.
Le sence se rešijo
in si poiščejo družbo živih.

STRANI NEBA

Na nebu je sonce samo za okras.
Na prvi strani neba je tema
in le včasih se posveti iz teme
droben dež želja
in se zapodi med nas.
Ko se ga napijem,
se v drobno zvezdo spremenim
in v meglico skrijem.

Na drugi strani neba je polmrak,
 je dihajoči prastrah,
 je krtina iz smolnatih podob,
 je žvižgajoči veter,
 je poapnjeni svet junakov.

**KLAVNIŠKI
 KROGI**

Na križišču
 narišejo mesarji
 klavniške kroge.
 Pogledujem po pokrajini.
 Nihče se jim ne približa,
 potuhnjeno čakajo.
 In ker čakanje ubija namen,
 mečejo nože v edino drevo,
 da se ranjeno zgrudi.
 Potem se spoprimejo.
 Poškropijo,
 namočijo zemljo s krvjo.
 Klavniški krogi pa ostanejo.
 Za prihodnje rodove
 nerazumljiva znamenja
 na neki poti.

**S PRSTI
 NA OČEH**

Kaj napisal sem,
 kaj prečrtal,
 kaj za vedno zaprl
 v svoj svet?

Iz črnega je dne
 vodila me neznana sila
 v varen je pristan.

•Poskrili so se pomagачi,
 prastari vrači.
 Odgrnil sem indijansko preprogo.
 V kotu je brbotala voda.
 S prsti na očeh .

smo se spominjali mrtvih.
 V kotu je brbotala voda.
 Rdeče sonce je pomohilo
 posušene stopinje.

V NESKONČNI
 VRSTI

Nasmeh zaokroži
 priprte misli.

Presedimo
 vsak svoje
 število let
 in si pripravljamo
 prostor
 za naslednja leta.

S pisanimi
 obrazi
 hlastamo
 drug po drugem.

Režeči se zobje
 pozvanjajo
 v neskončni vrsti
 zob.

NA POTI
 V AJDOVSKI
 DVOREC

Navadne stvari.
 Obsijane breze.
 Za razstavo
 pripravljene slike
 počivajo
 v kotu.

Sorica
 plavega sonca
 pijana
 me pelje
 v ajdovski dvorec.

Bom smel
objeti
ajdovsko
kraljevstvo?

VEČNO
TEHTANJE

Na lobanji
droben rez,
spoj dveh polovic.
Simbol zapisovalca?

Na katero stran
pomaknjena,
prevagana lobanja?

Poznam zbiralce
iz ulice?

Poznam
poduhovljene
uničevalce?

ČRN MOŽIC

Na črnem listu
črn možic,
postrani zadet,
leži.
Nič več
in nič manj
rdeč.
Do vratu
s kravato
zapat.
Z velikimi čevlji
v ritmu
polke opleta.
Zdaj na eno,
zdaj na drugo stran,
dokler se čisto
ne umiri
in me bled
ne pogleda.